

פרשת נצבים וראש השנה

גליון מס' 114

אור ישראל

דבר העורך

כתוב בפרשת השבוע: "פן יש בכם איש... פונה בלבבו לאמור שלום יהיה לי..." הסביר הרב הראשי לירושלים הרב שלמה עמאר שליט"א שכאן מדברת התורה באנשים שאומרים לך לא צריך לשמור שבת ולא להניח תפילין ולא לקיים שאר מצוות אלא העיקר הלב ואם אני מאמין בלב זה הכי חשוב וזה דומה לאדם "שעובד" במפעל והוא רק מסתובב בן המכונות ויוצא כל חמש דקות לעשן סיגריה ולטייל מחוץ למפעל, וכך עובר כל החודש וכאשר מגיע בעל הבית לחלק מעטפות לכל העובדים, פותח האיש את המכתב ובמקום למצוא שם תלוש משכורת הוא רואה מכתב פיטורין.

והוא ניגש לבעל הבית ושואל אותו מדוע אתה לא נותן לי משכורת והרי אני מאוד אוהב אותך ואני אומר לכולם שאתה בעל הבית הכי טוב בעולם, ומי אמר שאני צריך לעבוד מול המכונות והרי העיקר הלב, בעל הבית בכלל לא רצה להסתכל עליו ואמר לו תסתלק מכאן, נראה אותך אוכל דרך הלב, אם כולם "עובד" בלב איזה מן תוצרת יצא מך, וזה בדיוק מה שהתורה רומזת לנו שלבבו פונה מעם ה', ובשרירות לבו הוא הולך, והוא חושב לומר בבית דין של מעלה שהעיקר בלב.

ואם האדם יסע ויעצור אותו שוטר על זה שהוא נוסע בלי תסטט או בלי חגורה, האם הוא יעיז לומר לשוטר, העיקר אני מאמין בלב בחוקי התנועה, ואני מאוד מכבד שוטרים ואני אפילו מתנדב במשטרה, כל זה לא יעזור לו, ואם כן איך אפשר לומר למלך מלכי המלכים שברא את האדם ויצר בו אברים וגידים ונפח בו נשמה אלוקית, אני "עובד" אותך רק בלב, זה לעג וקלס ובורא העולם ואומר על אחד כזה בתורה לא יאבה ה' סלוח לו שאת כל הדברים שלעצמו הוא עושה ברמ"ח אבריו ושס"ה גידיו, ואילו עבודת ה' שלו הוא מסתפק רק בלב.

שבת שלום ושנה טובה! העורך

פניני החג

מלוקט מספרים שונים

עצה ליום הדין – ותרנות: מספרת הגמרא במסכת תענית (דף כה): שנה אחת היתה שנת בצורת ולא ירדו גשמים. אי לכך התכנס הקהל ור' אליעזר ירד לפני התיבה והתפלל שירד מטר, אך לא נענה. לאחר מכן בא ר' עקיבא ונענה. לאחר מכן יצאה בת קול ואמרה "לא מפני שכוחו של זה עדיף מזה, אלא שזה מעביר על מידותיו וזה לא".

שואל רבי ישראל סלנטר (אור ישראל מאמר כח) שתי שאלות על מעשה זה: 1. אם אכן כוחו של ר' אליעזר (רבו של ר' עקיבא) גדול, אז למה לא נענה? 2. ועוד, שהרי זה מעביר על מידותיו אז זה כבר סיבה שכוחו של ר' עקיבא גדול יותר?

אלא התשובה היא, שהיה אפשר לטעות ולומר שר' עקיבא שבא מבית הלל מקל כמותם, וממילא הוא מעביר על מידותיו. ור' אליעזר שבא מבית שמאי הוא גם כן קפדן ולא מקל אלא מחמיר, ולא מעביר על מידותיו. אך רבי ישראל סלנטר אומר זה אפיקורסות לומר כך שהרי שמאי עצמו אומר באבות (פ"א משנה ט"ו) "והוי מקבל את כל האדם בסבר פנים יפות", ואם כן איך קפדן יתנהג כך? אלא על כרחנו גם שמאי וגם הלל לא היו קפדנים, אלא כל מחלוקתם היתה לגבי ההנהגה:

בית שמאי – סוברים "יקוב הדין את ההר", ובית הלל סוברים – ללכת לפני משורת הדין.

ולכן כשר' עקיבא ירד והוא נוהג לפני משורת הדין, כך גם נהגו עמו בשמים – שאף שלא היה מגיע למתפללים גשם, ירד גשם. אך ר' אליעזר שנוהג כמו עיקר הדין ולא יותר, נהגו עמו גם כן, וממילא לא נענתה בקשתו לירידת המטר לעמ"י.

ולפי דברים אלו השאלות מתורצות, אכן ר' אליעזר גדול יותר מר' עקיבא, אך ר' עקיבא מנהגו לפני משורת הדין וכן נהג עמו הקב"ה כמאמר חז"ל (מכילתא) "בדרך שאדם רוצה לילך בה מוליכין אותו".

הנה כאן גילו לנו חז"ל סגולה נפלאה למי שרוצה לינצל מיום הדין הגדול, שלא יקפיד אלא יותר, שינהג בסלחנות, שלא יטור שנאה בלב, ואם כך יעשה, הקב"ה גם ימחול לו על עוונותיו ועל חטאיו.

תפילה על יראת שמים – יש לשאול, איך אנו מתפללים "ובכן תן פחדך על כל מעשיך", כלומר, תן אתה בלבנו יראת שמים, והרי אמרו חז"ל: "הכל בידי שמים, חוץ מיראת שמים" (ברכות לג). אם כן, עלינו לעמול בעצמנו, להכניס בלבנו יראת שמים, ולא לבקש מה' יתברך שיתן יראתו בלבנו.

אפשר לומר, שאף במה שנוגע לעבודת ה' ויראת שמים, תפקידו של האדם הוא רק לפתוח פתח כחודו של מחט, והקדוש ברוך הוא יעזרהו וישלים לו את מדרגתו הרוחנית כפתחו של אולם. אם כן, עצם הדבר שאנו בוחרים לבקש מה' יתברך שיתן בלבנו אהבתו ויראתו ואת הרצון לעשות כרצונו, זהו הפתח הקטן כחודו של מחט שאנו פותחים, ואז הקדוש ברוך הוא ימלא את בקשותינו הרוחניות כפתחו של אולם.

הקדשות

לבריאות ולחלוצה: הרב משה בן אסתר, מרת שרה בת סוליקה, הרב שלמה בן אסתר, מרת גילה בת ג'מילה. **לעילוי נשמת:** הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה, הרב אהרן יהודה לייב בן גיטל פייגא, הרב יעקב בן מרים, ר' אליהו בן משה, ר' משה בן אליהו, מרדכי בן שמעון, וויאן בת יעקב, שמעון בן מרדכי, דבורה בת רבי משה יעקב. **לרפואת:** הרב שמריהו יוסף נוסים בן בתיה, הרב ישראל משה בן ציפורא פייגא, תמר דבורה בת מיכל, לאה בת הינדל ברינדל הינדא. **לשליש:** מרים חנה בת חיה. **לציווג הנזיר:** ז'אל שמחה בת חנה, נועה בת רות, רינת בת רות, אסתר בת שרית, גילה בת שרית, יעל בת שרית, מרים בת שושנה סולטנה, חנה בת שושנה סולטנה, אליעזר זוסמן בן זיוה.

זמני החג

דה"נ	מוצ"ש	ר"ת
18:07	18:03	בני ברק
17:52	18:01	י-ם

סיפור לחץ

מספר הרה"ג רבי יחיאל מאיר צוקר: סיפר יהודי תושב הדרום, איש פשוט שפעם היה זקוק לעצה והכרעה בנושא חשוב, ושאל לאברך היכן יכול לקבל הכרעה, ויעץ לו לפנות אל רבנו הגראי"ל שטיינמן זצ"ל, וכך עשה. ומאז בכל שאלה וברכה היה נוסע לב"ב ונכנס לרבנו.

ברשותו של אדם זה היה מספר חנויות, וכשנפתח מרכז מסחרי במקום ההוא, הוא קנה חנות גדולה והכניס בה את סחורתיו. באחד הימים ניגש אליו שכנו לחנות ואמר לו, שהיות ולפעמים נעלמות סחורות מהחנויות ומדי פעם גם פורצת שריפה, כדאי לו לשלם לו שכר חודשי והוא ידאג שלא יאונה לו כל רע...

בתמימותו לא קלט את המסר, וענה לו בשלילה. לאחר זמן התברר לו, שהלה נמנה על קבוצה של גורמים פליליים הדורשים דמי חסות מבעלי החנויות בקניון, ולפי שסרב לשלם החל הלה להציק לו בכל מיני הלשנות ותביעות.

דרכו נכנס היהודי לרבנו, ורבנו שאלו: מה אתה עושה כל היום? תשובתו היתה שהוא עוסק במסחרו. "ובשעת הערב?"

שאל רבינו. "אני לומד עם אברך בין כתלי הכולל", השיב "אם כן", אמר לו רבנו, "טוס לאמריקה לשבוע ותאסוף כסף לכולל."

הלה יצא החוצה ולא הבין. הוא אדם פשוט ומה לו ולא יסוף כספים לכולל? ומה גם שאינו מבין כלל איך כל זה מתקשר לבעיה המשפטית שלו עם אותו אדם שאינו הגון?

הוא שב לאשדוד ובדרך החליט שאם זה מה שרבנו אמר, כן יעשה. תוך כדי מחשבה נזכר שיש לו חברים באמריקה שהפרוטה מצויה בביסים והחליט לפנות אליהם. הוא קם וטס לארצות הברית, וכמונבן הצטייד מראש במכתב מראש הכולל שהוא מייצג אותו. הוא ניסה את מזלו, אבל בכל זאת הוא לא דוגמא לאברך כולל, וזה פחות או יותר סכום הבסף שהביא עמו...

הוא חזר די מאוכזב לארץ. כעבור תקופה קצרה הוא מקבל שוב הזמנה לבית המשפט, והפעם התביעה מיוצגת על ידי עו"ד ידוע, שרק כדי לשכור עו"ד מתחרה מולו הוא צריך להיפרד מתכנית חיסכון...

הגיע זמן המשפט, העו"ד תפר לו תיק כבד, הפך את היוצרות שכביכול הוא זה שמתנהג באלימות כלפי הסוחרים וסוחט אותם כספית, ואף הביא עמו עדים על יום מסוים בו הם מעידים שהוא הרים ידים ונהג באלימות כלפי סוחרים אחרים בקניון.

משמע את התאריך בו נוקבים העדים, אמר היהודי לשופט שניתן לבדוק במחשבי משרד הפנים ולהיווכח כי בשבוע הזה הוא כלל לא היה בארץ, והיה באמריקה. הדבר נבדק והעדים נמצאו שקרנים. מובן שהוא יצא זכאי והם נקנסו בצורה קשה מאוד על סחיטה במרמה והבאת עדי שקר.

בבדיחותא

איזה שמן נכנס למסעדה ורואה רזה אוכל.

הוא שאל אותו: "מה אתה אוכל?" ענה לו הרזה: "לחם מלא" אמר לו השמן: "איך הרבה הברדל ביננו רק שאתה אוכל לחם מלא ואני אוכל מלא לחם.."

לתרומות ולכל עניני העלון
ניתן לפנות לפל" - 055-6763984
או למייל ALONORISRAEL@GMAIL.COM

סיפור השרון

מרן הגר"ח קניבסקי שליט"א סיפר פעם מעשה שאירע עמו בבחרותו, כאשר למד בישיבת לומז'א בפתח תקווה. בחור מסויים ביקש ללמוד עמו בחברותא, והוא הסכים לכך, אולם התנה עמו תנאי לבל יחסיר מלימודם הקבוע אפילו פעם אחת.

ואולם הלה טען ואמר, שמדי שנה במהלך חודשי החורף הוא לוקה מפעם לפעם בצינון או שפעת וכדו', ומרותק למטתו, כך שאינו יכול להבטיח שלא יחסיר במהלך החורף.

אמר לו הגר"ח שליט"א, שאם הוא מבטיח שמלבד זאת לא יבטל אף פעם מקביעותו, הוא יכול לערוב בעדו שלא יחלה כל החורף, ויוכלו תמיד ללמוד! וכך הוה, שהתחילו ללמוד בצוותא, ועברו כמה חודשים והבחור הנ"ל באמת לא חלה.

ישראל, והחברותא חפץ מאד לראותו וביקש מהגר"ח שיוותר לו על הלימוד הקבוע באופן חד פעמי, כיון שהוא מוכרח לראות את האדמו"ר. אולם הגר"ח לא הסכים לכך, משום שקביעות זו קביעות, ולא מוותרים אפילו על יום אחד!

ואמנם הלה לא עמד בנסיון, וויתר על הקביעות והלך. וראה זה פלא - מיד למחרת נפל למשכב!

ואמר על כך מרן הגר"ח שליט"א, שהדבר הוא פשוט, כי כל מה שעד עתה קיבל סיעתא דשמיא מיוחדת ולא חלה, זה רק משום שקיבל על עצמו ללמוד בקביעות מושלמת, ואולם כיון שפעם אחת ויתר על הקביעות, תיכף ומיד חלה.

העלון מוקדש לרפואת לואיזה חיה בת ז'קלין בתושח"י

העלון בחסות קרן ללומדי תורה

עזרה ברפואת שיניים לאנ"ש ב-30% הנחה. טיפול בוקר ע"י רופאה (אשת אברך) 40% הנחה

הוצאה לאור של ספרי הטיב הנמכרים ב-40% הנחה מהעלות.

לפרטים: 052-7196515